



ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด  
ว่าด้วย จรรยาบรรณของบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด  
พ.ศ. ๒๕๖๐

โดยเป็นการสมควรให้แก้ไขปรับปรุงข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด ว่าด้วย จรรยาบรรณของบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด ให้สอดคล้องกับมาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษาตามประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา ฉบับลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘(๒),(๑๓) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ สภามหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด และมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกับมติที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยในคราวประชุมครั้งที่ ๖(๑๑๗)/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๐ สภามหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ดจึงตราข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้ เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด ว่าด้วยจรรยาบรรณของบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด ว่าด้วย จรรยาบรรณของบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด พ.ศ. ๒๕๕๐ และข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด ว่าด้วย จรรยาบรรณของบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

“ผู้บังคับบัญชา” หมายความว่า อธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน/สำนัก/ศูนย์

และหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ และให้รวมถึงหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง ภาควิชา และหัวหน้าหน่วยงานองค์กรในกำกับมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

“บุคลากร” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาตาม

พระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม พนักงานมหาวิทยาลัยตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด ว่าด้วย พนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๐ พนักงานราชการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วย พนักงานราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ และลูกจ้างชั่วคราวที่มหาวิทยาลัยจ้างตามหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๕๒๗.๖/ว ๓๑ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติเรื่องการบริหารงานบุคคลลูกจ้างชั่วคราว ลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๔๒ ซึ่งสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

“ก.บ.ม.” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารงานบุคคลมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

“จรรยาบรรณ” หมายความว่า ประมวลความประพฤติที่พึงงาม

“วิชาชีพ” หมายความว่า สาขาวิชาที่มีองค์กรวิชาชีพกำหนดจรรยาบรรณไว้

เป็นการเฉพาะ

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้ และมีอำนาจออกประกาศหรือคำสั่งเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

ในกรณีที่เกิดปัญหาในการวินิจฉัยตีความตามข้อบังคับนี้ หรือการดำเนินการอื่นใดที่ไม่ได้ระบุไว้ในข้อบังคับนี้ ให้อธิการบดีเสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อวินิจฉัยชี้ขาด

หมวด ๑  
จรรยาบรรณ

ข้อ ๖ จรรยาบรรณที่กำหนดจะต้องครอบคลุมบุคลากรทุกประเภท โดยคำนึงถึงลักษณะงาน ลักษณะวิชาชีพและลักษณะวิชาการด้วย

ข้อ ๗ บุคลากรของมหาวิทยาลัยพึงมีจรรยาบรรณ ดังนี้

๗.๑ จรรยาบรรณต่อตัวเอง

- (๑) พึงเป็นผู้มีศีลธรรมอันดีและประพฤติตนให้เหมาะสมกับการเป็นบุคลากรของมหาวิทยาลัย
- (๒) พึงใช้วิชาชีพในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์และไม่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ
- (๓) พึงมีทัศนคติที่ดีและพัฒนาตนเองให้มีคุณธรรม จริยธรรม รวมทั้งเพิ่มพูนความรู้ความสามารถ และทักษะในการทำงานเพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่มีประสิทธิภาพประสิทธิผลยิ่งขึ้น

๗.๒ จรรยาบรรณต่อหน่วยงาน

- (๑) พึงปฏิบัติหน้าที่ด้วยความสุจริต ยุติธรรม เป็นธรรม เสมอภาคและปราศจากอคติ
- (๒) พึงปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มกำลังความสามารถ รอบคอบ รวดเร็ว ขยันหมั่นเพียร ถูกต้อง สมเหตุสมผล โดยคำนึงถึงประโยชน์ของทางมหาวิทยาลัยและประชาชนเป็นสำคัญ
- (๓) ประพฤติตนเป็นผู้ตรงต่อเวลาและใช้เวลาราชการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นประโยชน์ต่อทางราชการ อย่างเต็มที่

(๔) พึงดูแลรักษาและใช้ทรัพย์สินของทางมหาวิทยาลัยอย่างประหยัด คุ่มค่า โดยระมัดระวังมิให้เสียหายหรือสิ้นเปลืองเยี่ยงวิญญูชนจะพึงปฏิบัติต่อทรัพย์สินของตนเอง

๗.๓ จรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา และผู้ร่วมงาน

- (๑) ผู้บังคับบัญชา พึงดูแลเอาใจใส่ผู้ใต้บังคับบัญชาทั้งในด้านการปฏิบัติงาน ขวัญกำลังใจ สวัสดิการ และยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้ใต้บังคับบัญชาตลอดจนปกครองผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยหลักธรรมาภิบาล
- (๒) พึงปฏิบัติต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ร่วมงาน ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องด้วยความสุภาพ มีน้ำใจ ไมตรี เอื้ออาทร และมนุษยสัมพันธ์อันดี

(๓) พึงมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน การให้ความร่วมมือช่วยเหลือกลุ่มงานของตน และส่วนรวม ทั้งในด้านการให้ความคิดเห็น การช่วยทำงานและแก้ปัญหาร่วมกัน รวมทั้งการเสนอแนะสิ่งที่เห็นว่าจะมีประโยชน์ต่อการพัฒนางานในความรับผิดชอบด้วย

(๔) พึงช่วยเหลือเกื้อกูลกันในทางที่ชอบ รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความสามัคคี ร่วมแรงร่วมใจในบรรดาผู้ร่วมงานในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวม

(๕) พึงละเว้นจากการนำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตน

๗.๔ จรรยาบรรณต่อนักเรียน นักศึกษาและผู้รับบริการ

(๑) พึงใช้ภาษา ถ้อยคำ สำนวนที่ชัดเจน สุภาพ เหมาะสมเข้าใจง่ายในการสื่อความหมาย ต่อนักเรียน นักศึกษา และผู้รับบริการที่มาติดต่อราชการ

(๒) ไม่ใช้อำนาจหน้าที่ของตนในการหาประโยชน์จากนักเรียน นักศึกษาและผู้รับบริการ

(๓) พึงให้ข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้ ต่อนักเรียน นักศึกษาและผู้รับบริการด้วยข้อมูลที่ถูกต้อง เต็มใจ รวดเร็วทันเวลา

(๔) พึงให้บริการต่อนักเรียน นักศึกษาและผู้รับบริการด้วยจิตสำนึกในการให้บริการที่ดี มีความเสมอภาค รวดเร็ว ประหยัดถูกต้องและปราศจากอคติ

(๕) พึงละเว้นการแนะนำนักเรียน นักศึกษาและผู้รับบริการให้ดำเนินการใด ๆ อันเป็นการหลบเลี่ยง กฎหมายและระเบียบทางราชการที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติราชการ

๗.๕ จรรยาบรรณต่อประชาชนและสังคม

- (๑) พึงให้บริการแก่ผู้มาติดต่องานอย่างเต็มกำลังความสามารถ ด้วยความเสมอภาค โปร่งใสและเป็นธรรม
- (๒) พึงปฏิบัติต่อผู้รับบริการด้วยความเอื้อเฟื้อ มีน้ำใจ ใช้กิริยาวาจาที่สุภาพ อ่อนโยนและปฏิบัติตนให้เป็นที่เชื่อถือของบุคคลทั่วไป
- (๓) พึงละเว้นในการรับทรัพย์สินในมูลค่าเกินปกติวิสัย การแสวงหาประโยชน์ ให้กับตนเองหรือผู้อื่น ทั้งทางตรงและทางอ้อม ในกรณีที่รับทรัพย์สินมีมูลค่าเกินปกติวิสัยให้รายงานผู้บังคับบัญชาทราบโดยเร็ว

๗.๖ จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ

- (๑) พึงปฏิบัติตามจรรยาบรรณขององค์กรวิชาชีพที่ตนเป็นสมาชิกหรือสังกัดอยู่
- (๒) พึงปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพอื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๘ บุคลากรที่ปฏิบัติงานด้านการสอนหรือวิจัยนอกจากพึงปฏิบัติตามจรรยาบรรณที่กำหนดในข้อ ๗ แล้ว พึงมีจรรยาบรรณ ดังนี้

- (๑) พึงดำรงตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์และบุคคลทั่วไป
- (๒) พึงสอนศิษย์อย่างเต็มใจ ตรงต่อเวลา และเต็มความสามารถและความบริสุทธิ์ใจ ช่วยเหลือและปฏิบัติต่อศิษย์อย่างมีเมตตาธรรมและเป็นธรรม
- (๓) พึงปฏิบัติหน้าที่ด้วยจิตสำนึกและความรับผิดชอบ เสียสละ อดทน ซื่อสัตย์ สุจริต
- (๔) พึงส่งเสริมสนับสนุนบรรยากาศแห่งเสรีภาพทางวิชาการ โดยปราศจากการครอบงำด้วยอิทธิพลหรือผลประโยชน์ใด ๆ
- (๕) พึงหมั่นศึกษา ค้นคว้าและพัฒนาทางวิชาการ ให้ทันสมัยอย่างต่อเนื่อง
- (๖) พึงกล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออก ภายในกรอบความเชี่ยวชาญทางวิชาการของตนเอง
- (๗) พึงปฏิบัติภารกิจ ด้านการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่ชุมชน ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และภารกิจอื่นตามที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถ
- (๘) พึงปฏิบัติหน้าที่วิจัยตามจรรยาบรรณของนักวิจัยตามประกาศของสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
- (๙) พึงสร้างและส่งเสริมความสามัคคีในหมู่คณะ และมีส่วนร่วมสนับสนุนการพัฒนามหาวิทยาลัย ชุมชน และประเทศชาติ
- (๑๐) ปฏิบัติตนด้วยความรับผิดชอบต่อผู้อื่น ชุมชนและประเทศชาติ

ข้อ ๙ การกระทำผิดจรรยาบรรณของบุคลากรดังต่อไปนี้ให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง

- (๑) การนำผลงานทางวิชาการของผู้อื่นมาเป็นผลงานของตนโดยมิชอบ
  - (๒) การล่วงละเมิดทางเพศบุคคลอื่น
  - (๓) การเรียกรับหรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากนักเรียน นักศึกษาหรือผู้รับบริการ เพื่อกระทำหรือไม่กระทำการใด
  - (๔) การเปิดเผยความลับของนักเรียน นักศึกษาหรือผู้รับบริการ ที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่ หรือจากความไว้วางใจ ก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักเรียน นักศึกษาหรือผู้รับบริการ
  - (๕) การสอน อบรม หรือมีพฤติกรรมที่ส่อไปในทางฝ่าฝืน หรือผิดกฎหมายต่อนักเรียน นักศึกษาหรือผู้รับบริการ เพื่อให้กระทำการใดที่รู้หรือว่าผิดกฎหมายหรือฝ่าฝืนศีลธรรมอันดีของประชาชนและสังคมอย่างร้ายแรง
  - (๖) การกระทำความผิดอื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดตามสภาพและความร้ายแรงของการกระทำ
- ข้อ ๑๐ การกระทำผิดจรรยาบรรณของบุคลากรในเรื่องใดเป็นความผิดวินัยหรือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามข้อบังคับนี้ให้เป็นไปตามประกาศที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

## หมวด ๒

## การประพฤติผิดจรรยาบรรณ

ข้อ ๑๑ การประพฤติผิดจรรยาบรรณที่เป็นความผิดวินัยหรือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้ดำเนินการทางวินัยตามกฎหมายว่าด้วยข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา หรือตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ดว่าด้วย การสอบสวนพิจารณา หรือตามระเบียบที่เกี่ยวข้อง ถ้าไม่เป็นความผิดทางวินัยให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการดังต่อไปนี้

- (๑) ตักเตือน หรือ
- (๒) สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด หรือ
- (๓) ทำทัณฑ์บน

เมื่อได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้วให้บันทึกไว้ในทะเบียนประวัติบุคคลด้วย

ข้อ ๑๒ บุคลากรผู้ใดประพฤติผิดจรรยาบรรณนั้น ไม่เป็นความผิดวินัยให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการตักเตือนสั่งดำเนินการให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนดหรือทำทัณฑ์บน

กรณีอธิการบดีประพฤติผิดจรรยาบรรณให้ผู้บังคับบัญชาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้ดำเนินการตักเตือน สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนดหรือทำทัณฑ์บนหรือสั่งลงโทษทางจรรยาบรรณตามที่กำหนดไว้ข้อ ๑๑

บุคลากรผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำตักเตือน ไม่ดำเนินการให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด หรือฝ่าฝืนทัณฑ์บนให้ถือว่ากระทำผิดวินัย

ข้อ ๑๓ หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการตักเตือน การมีคำสั่งหรือการทำทัณฑ์บนตามข้อ ๑๒ ของบุคลากรตามข้อบังคับนี้ให้เป็นไปตามประกาศสภามหาวิทยาลัย

## หมวด ๓

## การส่งเสริมและควบคุมให้เป็นไปตามจรรยาบรรณ

ข้อ ๑๔ ให้มหาวิทยาลัยจัดให้มีมาตรการส่งเสริมกำกับติดตามและประเมินผลการดำเนินงานด้านจรรยาบรรณแก่บุคลากรอย่างสม่ำเสมอ โดยอาจกำหนดให้คณะกรรมการจรรยาบรรณหรือหน่วยงานอื่นมีหน้าที่ดำเนินการดังกล่าวก็ได้

ข้อ ๑๕ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการจรรยาบรรณ” ประกอบด้วยบุคคลดังต่อไปนี้

- (๑) กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นประธานกรรมการ
- (๒) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมหาวิทยาลัยจำนวนสี่คน เป็นกรรมการ
- (๓) ประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ เป็นกรรมการ
- (๔) รองอธิการบดีที่รับผิดชอบงานด้านบริหารงานบุคคล เป็นกรรมการ
- (๕) ผู้บริหารซึ่งที่ประชุม ก.บ.ม. พิจารณาเสนอชื่อจำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ
- (๖) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจากคณาจารย์ประจำซึ่งคัดเลือกกันเองจำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ
- (๗) ผู้แทนบุคลากร จำนวนสองคน เป็นกรรมการ
- (๘) ให้ผู้อำนวยการกองที่รับผิดชอบงานด้านบริหารงานบุคคล เป็นเลขานุการ

กรรมการจรรยาบรรณตามข้อ ๑๕ (๑),(๒) และ(๖) ให้สภามหาวิทยาลัยพิจารณาเสนอชื่อแต่งตั้งทั้งนี้ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ตาม ๑๕ (๒) จะต้องเป็นผู้มีความรู้ทางกฎหมายไม่น้อยกว่าสองคน

ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการจรรยาบรรณ และอาจแต่งตั้งนิติกร หรือผู้ได้รับปริญญาทางกฎหมายของมหาวิทยาลัยเป็นผู้ช่วยเลขานุการไม่เกินสองคนก็ได้

ข้อ ๑๖ การคัดเลือกกรรมการจรรยาบรรณตามข้อ ๑๕ (๗) ให้ ก.บ.ม. เป็นผู้พิจารณาคัดเลือก

ข้อ ๑๗ คุณสมบัติของกรรมการจรรยาบรรณตามข้อ ๑๕ (๗) ดังนี้

- (๑) เป็นข้าราชการ หรือพนักงานมหาวิทยาลัยหรือพนักงานราชการของมหาวิทยาลัย
- (๒) ต้องไม่ใช่ผู้ดำรงตำแหน่งบริหารในมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๘ (ข) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
- (๓) ปฏิบัติหน้าที่ในมหาวิทยาลัยมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปี นับถึงวันที่ ก.บ.ม. เสนอชื่อ
- (๔) ไม่เป็นผู้อยู่ระหว่างถูกตั้งกรรมการสอบสวนความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงหรือจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง นับถึงวันคัดเลือก

ข้อ ๑๘ กรรมการจรรยาบรรณมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี ผู้ที่พ้นจากตำแหน่งอาจได้รับการแต่งตั้งใหม่อีกได้ กรณีที่กรรมการจรรยาบรรณพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระให้มีการแต่งตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างในระยะเวลาอันสมควร และให้กรรมการผู้นั้นอยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน เว้นแต่จะมีวาระที่เหลืออยู่น้อยกว่าเก้าสิบวันอาจไม่แต่งตั้งใหม่ก็ได้

ข้อ ๑๙ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ตามข้อ ๑๘ ให้กรรมการพ้นจากตำแหน่ง ดังนี้

- (๑) ตาย
  - (๒) ลาออก
  - (๓) เมื่อกรรมการตามข้อ ๑๕ (๑), (๓), (๔), (๕) และ (๖) พ้นจากตำแหน่งดังกล่าวแล้วแต่กรณี
  - (๔) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก
  - (๕) สภามหาวิทยาลัยให้ออกเพราะมีความประพฤติเสื่อมเสีย บกพร่องต่อหน้าที่หรือหย่อนความสามารถ
  - (๖) เป็นบุคคลล้มละลาย
  - (๗) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- การพ้นจากตำแหน่งตาม (๕) ต้องเป็นไปตามมติสองในสามของจำนวนกรรมการสภามหาวิทยาลัยเท่าที่มีอยู่

ข้อ ๒๐ คณะกรรมการจรรยาบรรณมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

- (๑) เสนอแนะแนวทางและมาตรการแก่มหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรปฏิบัติตามจรรยาบรรณ
- (๒) กำหนดการประพฤติผิดจรรยาบรรณในเรื่องใดเป็นความผิดวินัย หรือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และให้เสนอมหาวิทยาลัยออกเป็นประกาศ ในกรณีที่การกระทำความผิดจรรยาบรรณใด ๆ เข้าข่ายการกระทำความผิดวินัย ให้เสนอมหาวิทยาลัยดำเนินการตามกระบวนการทางวินัย
- (๓) พิจารณาเสนอการประพฤติผิดจรรยาบรรณ และการสั่งดำเนินการทางจรรยาบรรณของบุคลากรต่ออธิการบดี หรือผู้บังคับบัญชา แล้วแต่กรณี เพื่อสั่งดำเนินการทางจรรยาบรรณ
- (๔) พิจารณาเสนอโทษทางจรรยาบรรณต่อสภามหาวิทยาลัย
- (๕) ประเมินผลการดำเนินงานด้านจรรยาบรรณและเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย
- (๖) เสนอแนะแนวทางปรับปรุงแก้ไขข้อบังคับสภามหาวิทยาลัย ว่าด้วยจรรยาบรรณของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ดให้สอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน
- (๗) คณะกรรมการจรรยาบรรณอาจแต่งตั้งคณะทำงาน และหรือคณะอนุกรรมการเพื่อช่วยงานของคณะกรรมการจรรยาบรรณได้ตามความจำเป็นและเหมาะสม
- (๘) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่มหาวิทยาลัยหรือสภามหาวิทยาลัยมอบหมาย



## หมวด ๔

## การสอบสวนและพิจารณาทางจรรยาบรรณ

ข้อ ๒๑ ให้อธิการบดีแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางจรรยาบรรณ และวิธีการพิจารณาของคณะกรรมการสอบสวนอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญในการให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหารับทราบการพิจารณา การแสดงพยานหลักฐานและความเห็นของตนก่อนการพิจารณาวินิจฉัย การให้สิทธิของคู่กรณีในการขอตรวจเอกสารที่เกี่ยวข้องพร้อมขอคัดสำเนาเอกสารและการเปิดโอกาสให้มีการคัดค้านกรรมการสอบสวนทางจรรยาบรรณ

ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนทางจรรยาบรรณอย่างน้อยต้องประกอบด้วยความเป็นมาหรือคำกล่าวหา พร้อมข้อสรุปที่ได้มาจากการพิจารณาเหตุผลในการสอบสวนและรวบรวมข้อเท็จจริง รวมทั้งบทบัญญัติของกฎหมายและข้อบังคับว่าด้วยจรรยาบรรณของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ดที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๒๒ การใช้สิทธิของผู้ถูกกล่าวหาในการขอตรวจเอกสารที่เกี่ยวข้องพร้อมขอคัดสำเนาเอกสารตามข้อ ๒๑ วรรคหนึ่งนั้น ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกร้องเรียนมีสิทธิขอตรวจได้ แต่ทั้งนี้ การขอตรวจหรือคัดบันทึกถ้อยคำพยานบุคคล พยานหลักฐานอื่น หรือเอกสารที่เกี่ยวข้องให้อยู่ในดุลยพินิจของผู้บังคับบัญชาที่จะอนุญาตหรือไม่ก็ได้ โดยให้พิจารณาถึงประโยชน์ในการรักษาจรรยาบรรณของบุคลากร ตลอดจนเหตุผลและความจำเป็นเป็นเรื่อง ๆ ไป อีกทั้งต้องคำนึงถึงการคุ้มครองผู้กล่าวหาหรือพยานที่เป็นนักเรียน นักศึกษาหรือบุคคลอื่นด้วย

ในกรณีผู้บังคับบัญชาอนุญาตให้คัดถ้อยคำพยานจะต้องทำเป็นบันทึกสรุปถ้อยคำหรือปกปิดชื่อผู้ให้ถ้อยคำหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับพยานหลักฐานอื่น หรือเอกสารที่เกี่ยวข้องด้วย

ข้อ ๒๓ เมื่อดำเนินการสอบสวนทางจรรยาบรรณตามข้อ ๒๑ แล้ว หากปรากฏหลักฐานชัดเจนน่าเชื่อถือว่าบุคลากรผู้ใดประพฤติผิดจรรยาบรรณและไม่เป็นความผิดวินัย ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณพิจารณาเสนอความเห็นให้ผู้บังคับบัญชาหรืออธิการบดี แล้วแต่กรณี ดำเนินการทางวินัยของบุคลากรตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๑ ของข้อบังคับนี้

การพิจารณาเสนอความเห็นของคณะกรรมการจรรยาบรรณตามวรรคหนึ่ง ให้ถือเอาคะแนนเสียงข้างมากของคณะกรรมการเท่าที่มีอยู่ในที่ประชุมนั้น

ข้อ ๒๔ กรณีที่คณะกรรมการพิจารณาจรรยาบรรณพิจารณาเห็นว่า การกระทำผิดจรรยาบรรณของบุคลากรเป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรงหรือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณเสนอความเห็นต่อผู้บังคับบัญชาหรืออธิการบดี แล้วแต่กรณี ดำเนินการทางวินัยของบุคลากรด้วย

หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการขอเสนอเรื่องเข้าสู่การพิจารณาของคณะกรรมการจรรยาบรรณของบุคลากรตามข้อบังคับนี้ให้เป็นไปตามประกาศที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

## หมวด ๕

## การอุทธรณ์และร้องทุกข์จรรยาบรรณ

ข้อ ๒๕ บุคลากรผู้ใดถูกสั่งลงโทษจรรยาบรรณ ตามข้อ ๑๑ แห่งข้อบังคับนี้ หรือถูกสั่งลงโทษจรรยาบรรณที่เป็นความผิดวินัย มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะอนุกรรมการอุทธรณ์ร้องทุกข์ที่สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้ง ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งลงโทษทางวินัย

องค์ประกอบของคณะอนุกรรมการอุทธรณ์ร้องทุกข์ และหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการอุทธรณ์โทษจรรยาบรรณของบุคลากรให้เป็นไปตามประกาศที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

หมวด ๖  
บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๖ บุคลากรผู้ใดถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดจรรยาบรรณอยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ ให้ผู้บังคับบัญชาหรืออธิการบดี แล้วแต่กรณี ดำเนินการทางจรรยาบรรณตามข้อบังคับที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ ส่วนการสอบสวนทางจรรยาบรรณ การพิจารณา และการดำเนินการทางจรรยาบรรณให้ดำเนินการตามข้อบังคับนี้ เว้นแต่ในกรณี ดังนี้

(๑) กรณีที่ผู้บังคับบัญชาสั่งให้สอบสวนทางจรรยาบรรณ โดยถูกต้องตามกฎหมายที่ใช้อยู่ในขณะนั้นไปแล้ว ก่อนที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับอยู่ และยังไม่สอบสวนหรือดำเนินการยังไม่แล้วเสร็จก็ให้สอบสวนตามกฎหมายนั้นต่อไปจนกว่าจะเสร็จ

(๒) ในกรณีที่ได้มีการสอบสวนทางจรรยาบรรณ หรือพิจารณาโดยถูกต้องตามกฎหมายที่ใช้อยู่ในขณะนั้นเสร็จไปแล้ว ก่อนข้อบังคับนี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าการสอบสวนทางจรรยาบรรณ หรือการพิจารณานั้นแล้วแต่กรณี เป็นอันใช้ได้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๐



(ศาสตราจารย์พิเศษ นายแพทย์สมพร โปธินาม)  
นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด